

Medietilsynet

Sendt via epost til innspill@medietilsynet.no

Oslo, 24. mars 2021

INNSPILL TIL MEDIESTØTTEORDNINGENE.

Radio Latin-Amerika er Norges nest eldste lokalradio, med oppstart i 1987, og er den viktigste radiostasjonen på nasjonalt nivå for Norges spansktalende befolkning. Radioen er anerkjent for å være en viktig representasjons- og informasjonskanal, samt en sosial plattform for lokalsamfunnet av spansktalende mennesker og andre minoriteter i Norge.

Radio Latin-Amerika sender døgnkontinuerlig 24/7, har konsesjon for FM 105,8 i Oslo og DAB. I tillegg er innholdet tilgjengelig for alle via radioens nettside hele døgnet. Vi sender også på nett og mobilradio, og driver eget senderanlegg for FM på Brannfjell. Radioen har også profiler på viktige sosiale medier som Soundcloud, Facebook og Instagram da disse har blitt meget populære informasjonskanaler de siste årene, hvor det distribueres nyheter og informasjon både skriftlig og i videoformat, samt podcast og lydfiler.

Ifølge statistikk fra Kantar Media og Norsk lokalradioforbund hadde radioen 18325 ukentlige lyttere i 2019 i Oslo og omegn. Soundcloud-kontoen, som inneholder podcast og radioprogrammer, har i gjennomsnitt 660 månedlige avspillinger. Vi regner også med 50 000 følgere på Facebook og 2000 følgere på Instagram.

Som en lokalradio med få pressemidler, drives arbeidet nesten eksklusivt på dugnadsånd av 40 frivillige medarbeidere, hvorav flertallet er utdannede innen arbeidsområdene sine. Dette er et omfattende arbeid som mange av radioens medarbeidere bruker sin egen fritid på å gjennomføre. Pengene radioen blir tildelt går hovedsaklig til å dekke driftskostnadene (radiosendere, bevilgninger, osv). Til tross for denne ekstraordinære dugnadsånden står radioen (sammen med andre lokalradioer) med kniven på strupen.

Som det vises til, er arbeidet til Radio Latin-Amerika svært variert og vi fungerer ikke kun som radiokanal. Radioen har egen hjemmeside med skriftlige nyhetsoppdateringer, i tillegg til å være på Soundcloud, Facebook og Instagram. I praksis fungerer Radio Latin-Amerika som en multimedia-avis. Dette reflekterer også hvordan mediekanaler har forandret seg de siste årene og hvordan skillet mellom avis, radio og øvrige informasjonskanaler er vagt, om i det hele tatt reellt lenger. I tillegg eksisterer det kun én avis for minoriteter, avisen "Utrop". Dette betyr at mange minoriteter er avhengige av andre kanaler for å informere seg. Mange innbyggere med minoritetsbakgrunn er vanskelig å nå gjennom lokale (norske) nyheter og informasjonskanaler og de tradisjonelle kanalene NRK, TV2, P4 og Radio Norge.

Nevnte gruppe finner egne infokanaler som snakker deres språk. Radio Latin-Amerika når ut til mange mennesker med minoritetsbakgrunn som er avhengige av alternative nyhetskanaler, måtte det være grunnet språkbarriere eller annet. Radio Latin-Amerikas lyttere og målgruppe har også en tillit til Radio Latin-Amerika som deres representant og talerør. Mange finner tilhørighet og et samfunn gjennom Radio Latin-Amerikas arbeid, og det skaper en dialog og bedre integrering av den spansktalende minoriteten samt andre i Norge. Dette arbeidet er særdeles viktig. Til syvende og sist kan man ikke fornekte den store rollen minoriteter spiller i Norge, og et godt integreringsarbeid er essensielt for et velfungerende samfunn.

Som del av et multikulturelt land som Norge, trengs det å gi mer støtte til minoritetsmedier, da disse er essensielle for å bygge broer mellom minoritetene og majoriteten. Under pandemien har dette blitt tydeliggjort enda mer. Til eksempel har råd og anbefalinger fra myndighetene nådd ut til svært få minoriteter, samtidig som de blir dårligere fulgt opp av mediene. Dette har igjen utløst mer kontinuerlig smitte blant denne befolkningsgruppen. De er avhengige av kanaler som Radio Latin-Amerika, blant andre, for en mer effektiv kommunikasjon og oppfølging.

Vi er vitne til at mediebildet har endret seg dramatisk de siste årene. Det holder ikke bare å sende radio digitalt lenger for å ta vare på vår målgruppe. Vi bruker nå store ressurser på sosiale medier, nyheter på hjemmesiden, podcast, SoundCloud, video, bilder og oversettelser. Dagens mediestøtteordning bør tilpasses medier som bidrar til integrering i det norske samfunnet. Støtte til drift/investering til minoritetsradio er svært beskjedent, med kun kr. 50.000,- for året 2020. Dette er radioer som sender 24/7, med stor stab av kvalifisert personell (journalister, teknikere, programledere, fotografer, kameramenn, kontormedarbeidere og ellers mange frivillige som vanligvis ikke får jobb andre steder enn hos oss).

Som radio må vi passe på at konsesjonsforpliktelser, forskrifter, påbud fra Medietilsynet, vær varsom-plakaten og at diverse regler overholdes til enhver tid- i *samme* grad som en avis. Vi må passe på at sendernetene er i orden, har et stort ansvar for at FM-senderanlegget på Brannfjell skal fungere som den skal 24/7, hver dag, hele året, likeledes DAB og nettradio, hjemmeside og sosiale medier.

Forholdene etter pandemiutbruddet har vært tøffe, men lokalradioene viser nok en gang hvor omstillingsdyktige de er. Av den samlede støtten som ble gitt til lokale medier de siste fire årene, mottok lokalradioene 5%, mens 94% gikk til lokalavisene. Dette på tross av at mediebildet i Norge ikke er det samme som før. Aviser lager ikke lenger bare avis, ei lager radioene heller kun radio. Skillelinjene som har blitt hvasket ut mellom de forskjellige medieorganene bør gjenspeiles i fordelingen av mediestøtten. Lokalradioer får ikke brukerinntekter eller pressestøtte som aviser får. Denne forskjellsbehandlingen er svært utdatert av overnevnte grunner og er spesielt merkbart for minoritetsmediene.

Tatt i betraktning radioens varierte virksomhet, samt verdien radioen har for sin målgruppe, ønsker vi i Radio Latin-Amerika legitim anerkjennelse ikke bare som radio men som en

multidimensjonell informasjonskanal, i tillegg til anerkjennelse av at definisjonen av tradisjonelle mediestøtten er utdatert og må endres for å inkludere landets minoriteter. Vi mener dermed at pressestøtte burde også tildeles lokalradioer og spesielt minoritetsradioer bør nå få et dedikert løft.

Hvilke mediestøtteordninger er det som ikke fungerer etter formålet?

Dagens mediestøtte for lokale lyd og billedmedier fungerer ikke etter formålet for minoritetsmedier. Spesielt gjelder dette minoritetsradioer som i stor grad får marginale midler til drift.

Det beløpet som tildeles hver minoritetsradio utgjør i dag maksimalt 75 000 fordi dagens mediestøtteordning fordeles mellom norske lokale medier med andre støtnadsbehov. Midlene til minoritetsradioer dekker knapt husleiekostnader i Oslo, og dekker ikke engang kostnader relatert til journalistiske informasjonstiltak. Minoritetsradioene blir derfor drevet på dugnad, dagens støttemidler indikerer på at dette arbeidet må være dugnadsbasert.

Med tanke på viktigheten og betydningen av disse mediene for Norges fremtid, bør de ikke lenger være dugnadsdrevne.

Spesielt ser vi dette i Oslo i forhold til informasjonsbehovet for Oslos befolkning under coronapandemien, viser det med all tydelighet at mediestøtten til minoritetsradioer ikke treffer spesielt godt og fremstår som mislykket.

Skal man lykkes med informasjon til minoriteter, trenger man journalistiske autoriteter. Det er ingen journalister med en viss nødvendig troverdighet og autoritet som jobber på dugnad. Dugnadsånden er fraværende i mediebildet nå.

Derfor treffer dagens støtte til minoritetsradioer svært dårlig ut fra dagens støtteordning. Den bidrar til å øke forskjellen mellom minoriteter og majoriteter i Norge. Den skaper også et inntrykk av at Norge ikke behandler sine nye innbyggere med den respekt og verdighet de fortjener.

Det er kun troverdighet og en journalistikk preget av autoritet som vil lykkes i dette arbeidet. Slik virksomhet er ikke gratis og kan heller ikke drives på dugnadsånd.

Bør det gjøres endringer mellom støtteordningene for fordeling av disse midlene?

Støtten til minoritetsmedier kan ikke lenger være under lyd- og bildemedier. Det bør etableres en egen støtteordning til minoritetsmedier, enten direkte som en dedikert ordning eller gjennom dagens mediestøtteordning, hvor man tar midler fra avisene.

Etableres den som dedikert støtteordning må den være teknologinøytral, men det er klart mer krevende med kostnader relatert til konvensjonell kringkasting enn sosiale medier. Det må da også en slik støtteordning ta hensyn til.

Hvordan kan mediestøtte mot minoritetsmediene utformes?

En mediestøtte mot minoritetsmedier må først og fremst gjenspeile mangfoldet i medietilbudet til Norges minoriteter. Det betyr at både konvensjonelle medier, samt nyere medier – får tilgang til støtteordninger. Men kravet må være at de henvender seg mot minoriteter i Norge som skal sikre bedre integrering i Norge. Det betyr at dagens norske medier, ikke kan få tildelt midler fra denne tilskuddsordningen, men kun godkjente medier som har fremmedspråk som informasjonsbærer. Det kan heller ikke mediekanaler som vil formidle journalistikk mot mennesker som ikke befinner seg i Norge.

Det bør også være et grunnleggende krav om at man er registrert gjennom Norges presseforbund eller medlem av Norsk lokalradioforbund for å få tildelt en slik mediestøtte. Dette vil sikre legaliteten på at midlene faktisk går til minoritetsmedier og at informasjonsbehovet har norsk avsender. Minoritetsmediene må også ha journalistisk kontekst tilpasset den minoritetsbefolkningen som bor i Norge.

Dette bør også denne støtten gjenspeile. Endringene bør gå ut på at støtten til minoritetsmedier gis som en dedikert mediestøtte i form som ren driftsstøtte til teknisk og redaksjonell drift.

Mediestøtten til minoritetsradioer bør da også finansiere redaksjonelle stillinger, samt daglig drift for å kunne få mediet ut – enten gjennom internett eller konvensjonell kringkasting.

Radio er fortsatt et svært viktig medium for minoriteter. Selv om radio som medium står svakt hos nordmenn, er radio et betydelig sterkere medium for innvandrere. Radiomediets kraft er derfor fortsatt viktig.

Minoritetsmediene må forstå det kreves at de kan ansette redaksjonelle medarbeidere som skaper fortrolighet i innvandremiljøer. For norske myndigheter er fortrolighet meget viktig for å lykkes i integreringsarbeidet.

Den generelle mediestøtten til minoritetsradioer bør som et minimum dekke 5 journalistiske stillinger, samt kostnader til den daglige driften av mediet. Dette beregnes til 2,5-15 millioner kroner pr. minoritetsmedium. Men – kravet til antallet medarbeidere må tilpasses hvilke målgrupper de skal nå.

Det holder kanskje med 1-2 faste redaksjonelle medarbeidere opp mot enkelte minoriteter, mens andre minoritetsgrupper som Radio Latin Amerika representerer – trenger opp til 5-10 redaksjonelle årsverk. Det må altså tilpasses de ulike minoritetsgruppene i befolkningen og der man også ser hvor det er størst informasjonsbehov.

Våre anbefalinger

Dagens mediestøtte mot minoritetsmedier er ikke tilpasset informasjonsbehovet til minoriteter i Norge. Den er i dag basert på dugnad. Skal man lykkes med integreringen i Norge - må mediestøtten gjenspeile kravet til journalistisk autoritet overfor minoritetene. Dette dekker ikke dagens mediestøtte

Vår anbefaling er at det etableres en egen mediestøtteordning tilpasset minoritetsmedier.

Den må derfor forventes en gjennomgang av mediestøtten slik at denne kan gis til minoritetsmedier som prioriterer informasjon og journalistisk arbeid overfor Norges minoriteter.

Med vennlig hilsen
Hans Dahle
Daglig leder
Radio Latin Amerika